

nec finis alius est, præter actionem in amando, sed illud idem. Pater igitur semper magis agit, & ut sic dicam, actu magis amat, quam filium nimis, ob hoc quod eius opus sit filius: id quod in aliis cernimus. Omnes siquidem erga id quod ipsi effecerunt, sunt quodam modo benevoli. Pater igitur filio, utpote quem ipse efficerit edideritque in lucem, bona vult, memoria, sp̄eque adductus: ideo magis filium patet diligit, quam filius patrem. Expedit autem iam dictas, & existimatas amicitias existimare, sintne amicitia, ut benevolentia videaturne amicitia. Simpliciter igitur benevolentia, neutruam amicitia esse videatur. Siquidem frequenter multis, aut videndo, aut audiendo aliquid de aliquo bono, benevoli efficiamur: an tum etiam amici, ánne? Neque enim si quispiam Dario apud Persas existentem benevolus (quemadmodum erat fortassis) fuerit, confessim etiam erga Darium illi fuerit amicitia. At amicitia, benevolentia quandoque initium esse videbitur. Fiat certè benevolentia amicitia, si voluntatem adsciuerit beneficiendi, quem facere possit, ei erga quem sit affectus benevolentia. Morris certè benevolentia est, & erga morem, Nemo siquidem aut vino, aut cuiquam alij inanimato suau bono, benevolus esse perhibetur: sed si quis morum studiosus, erga ipsum benevolentia. Neque citra amicitiam benevolentia, sed in eodem, ut amicitia esse videatur. Concordia autem est confinis amicitia, si propriè modò dicam accipias concordiam. Nam si quis Empedocli adstipuletur, arbitreturque, si cur ille, esse elementa, nunquid concors erit Empedocli, ánne? vel si quid aliud tare? Primum certè non est concordia in eis, quæ sub intelligentiam, sed quæ sub actionem cadunt: & in his qui idem non cognoverunt, sed si cum hoc, intelligendi dem delectum habeant, circa quæ pariter intelligunt. Nam si ambo dominari cogant & volunt, hic quidem se, ille verò se, nunquid sunt concordes, an non? Ceterum si ego me velim imperare, & ille me, am concordes hoc pacto sumus. Est nimirum concordes esse in eis, quæ sub actionem cadant, cum eiusdem voluntate. Circa statum igitur dominantis, in iis, quæ sub actionem cadant, propriè dicitur esse concordia.

CAPVT XIII.

VEtum quoniam est (ut diximus) sua a-
licuius erga se amicitia, utrum probus

Α οὐδὲν δέ ξενόν μηδέ τέλος παρὰ τίνι σύμπλεγμα
τὸ φιλέννινθήντο αὐτοῦ μήδιστον πατήρ εὑρ
γεῖ πως αἰτεῖ μέχλου παρὰ τὸ αὐτὸν τὸ δέ ποιν
μετὰ τὸν κύρον τέτοιο μὴ ὁρμῆμεν καὶ ἐπὶ τῷ δικαιον
ὄν παντες γε τοὺς ὅπερες ὁ αὐτὸς τοῖς ποινῶσται
τοὺς τέτοιο πως καὶ δύνονται εἶσται. ὁ δικαῖος πατήρ
δύνοει πως τοὺς τούς τοὺς αὐτοὺς ὄντας ποινάς,
τὴν μηδὲν καὶ τὴν ἑπτάπτυλην ἀγράμματος διό μέχλου
φιλεῖ ὁ πατήρ τὸ μὲν, οὐδὲν δέ τούς πατέσσα. Δέ
Β ἔ τοι δέ τοι δημογένειον φιλέσσων· μὲν λεγομένον καὶ
δικαιοτόν δημοκέα φαῖται εἰς φιλίαν δέ τοι δημοκέαν
η δημοτική φιλία πολλοῖς γε πολλάκις, οὐ δέ τοι
δημοτική, οὐ δέ τοι ἀκολούθη τοι φιλία, οὐδὲ
δημοτική μηδέπετε. ἔτι δικαῖον καὶ φίλοιον οὐδὲ
οὐ γε εἴ τις τοῦ Δημοτοῦ δύνοιται εἰς Πέρατος
σηπι, πάσῃ δημοτοῖς τοῖς, δημοτοῖς καὶ φίλοιον οὐδὲ
πολλοῖς δημοτοῖς. αὖτις αὐτῷ αὐτῷ ποτε φι-
λέσσεις οὐδὲν τοῦ δημοτοῦ εἴτε, λέγοντο μὲν οὐδὲ
δημοτική φιλία, εἰς τοφελάσσοντος βούλησην τῆς ταχα-
τοῦ δημαρτυρίας αὐτοῦ τοτέ τοῦτον αὐτὸν αὐτοῦ τοῦτον
δημοτοῦ οὐδὲν δημοτοῦ. ἔτι δὲ οὐδὲν τοῦ δη-
μοτοῦ, καὶ τοὺς τοῦ δημοτοῦ οὐδὲν γαρ λέγει τοτέ
τοφελάσσοντος δημοτοῦ τοῦτον αὐτὸν αὐτοῦ τοῦτον
οὐδὲν. αὖτις εἴ τις δὲ τοῦ δημοτοῦ παρασταθείσος, πρὸς
τοτέ τοῦ δημοτοῦ οὐδὲν εἴτε τοῦ δημοτοῦ τοῦτον
οὐδὲν, αὖτις εἴ τις αὐτὸν διὸ δημοτική φιλία εἴτε. Η
δὲ δημόνοις οὐδὲν μήδιστον πατήρ εὑρίσκει την φιλία, εἴτε τοῦ
δημοτοῦ λάβης, τίνι κυρώσει λατρεύομέν. εἴτε
γαρ πις Ερμηπεδονικές ὥροις ἵστολα μικράνει,
καὶ δημοτοῖς αὐτοῖς τὰ συιχεῖα εἴτε αἱ κακιεῖς, αὐτοῖς
γε διατί Ερμηπεδονικές ὥροις, οὐδὲν, εἴπει πρό
ει τοι δημοτοῖς τοφελάσσοντος δημοτοῦ μήδιστον γαρ εἴτε τοῦ
δημοτοῦ εὐτοῖς, νοντοῖς, αὖτις εὐτοῖς τοφελάσ-
σοντος· καὶ εὐτοῖς τοφελάσσοντος τά τοι τοφελάσ-
σοντος τοφελάσσοντος τά τοι τοφελάσσοντος τά τοι τοφελάσ-
σοντος τοφελάσσοντος τά τοι τοφελάσσοντος τά τοι τοφελάσ-

Ε Πεδί' έδιν, ὡς φαμί, ἀντὶ τρὸς εἰ-
τὸν φελία, πότερον ὁ απουσίης φί-